

tidig vil vi selvfølgelig arbejde for, at Mandens særlige Forsørgerpligt falder bort. Men vil dette være heldigt?

Fru Estrid Hein udtalte ved det nævnte Møde, at efter hendes Mening skulde begge Ægtefæller have samme Pligt til at forsørge Familien. Om hun dermed mente, at alle Kvinder burde være selverhvervende og i samme Grad som Mændene bidrage til at samle Midler ind til Familiens Underhold, kom ikke til at fremgaa af den altfor korte Diskussion; men i saa Fald vil Fremtiden jo ikke komme til at kende de Hjem, som mange af vi Nutidskvinder har elsket for deres Charme og Hygge, der kun muliggjordes derved, at Kvinden udelukkende var overdraget Forvaltningen af de af Mændene tilvejebragte Midler og helt kunde hellige sig sit Hjem og sine Børn.

Andre Damer udtalte som deres Anskuelser, at da det jo gjaldt om ikke at favorisere de ugifte Kvinder paa de giftes Bekostning, skulde Staten paa en eller anden Maade træde til og lette Byrden for de Ægtefæller, hvem Forsørgerpligten faldt for svært. Al Respekt for Staten, og hvad den kan udrette ved at overtage eller regulere det, der er skævt og forkert i vort Samfund, — men for det første kommer man derved let til at dele Samfundet i Klasser (de, der behøver Tilskud, og de, der intet behøver), og for det andet er det ingen Stimulans for den menneskelige Æresfølelse, at man skal tage mod Hjælp udefra, især naar det angaar saa intime Anliggender.

Men lad være, at vi ogsaa her maa række Haanden ud efter Staten, saa opstaar dog Spørgsmaalet: Hvorledes? Hvorledes skal Staten ordne dette prekære Anliggende tilfredsstillende for alle Parter, Mand, Hustru og Børn.

Det er mit Haab, at der snart maa fremkomme Svar paa disse Spørgsmaal fra vore ledende Kvinder indenfor D. K. Thi hvor besnærende og lige til det end kan lyde med lige Løn for lige Arbejde, saa berører dette Krav dog paa en fatal Maade den nuværende paa Mandens Forsørgerpligt hvilende Ordning af Samfundet og Hjemmene.

Og det er min Opfattelse, at det er en daarlig Taktik at kaste det skidne Vand bort, for man har det rene.

Karen Kristensen.

Et Svar vil følge i næste Nummer.

Indsendt Andragende.

—o—

Den 20. Februar 1919 er nedenstaaende Andragende sendt til Formanden for det af Regeringen nedsatte Udvalg ang. Plejetilsynsloven og Børnelovens Revision.

Dansk Kvindesamfund, som har udført et aarelangt Arbejde til Forbedring af Børns Kaar og bidraget sit til Fremkomsten af Lovene af 27. Maj 1908 og 1. April 1914, har sammen med Danske Kvinders Nationalraad nedsat et Fællesraad, som stadig arbejder med Børnenes Sag for Øje.

Dette Udvalg har gennem indhentede Beretninger fra vore mange Kredsafdelinger Landet over bragt i Erfaring, at vore Plejebørnsforhold mange Steder langt fra er saa betryggende, som Lov om Tilsyn med Plejebørn af 1. Marts tilsigtede at gøre dem, og det ret betydelige Materiale, som er stillet til vor Raadighed gennem vore Kredsstyrelser, har givet os det Indtryk, at de paaklagede Mangler for en stor Del maa tilskrives det nuværende kommunale Tilsyn, som næsten overalt er overdraget frivillige Tilsynsførende, der ofte hverken har tilstrækkelig Tid eller tilstrækkelig Indsigt til at foretage Tilsynet saa stadigt og saa fyldestgørende som nødvendigt er, og hvis Arbejde desuden savner Tilstedeværelsen en en sagkyndig, kontrollerende Myndighed, som den Plejebørnstilsynet er undergivet i København og enkelte større Provinsbyer.

Under Henvisning til at Landets Embedslæger alt ifølge Lov Nr. 82 af 21. April 1914 § 5, jfr. Instruks for Kredsleager af 31. Marts 1915, § 11, skal føre Tilsyn med Plejehjemmene, tillader vi os at foreslaa:

At Landet inddeles i Tilsynskredse svarende til Lægekredse.

At de i hver Kreds ansatte Tilsynsførende ansættes direkte under Embedslægen og arbejder under dennes Kontrol,

At der ved Ansættelsen af de tilsynsførende forlanges, som Tilfældet nu er i de større Byer, en vis Uddannelse i Børnepleje — (fra Børnehjem, Børnehospital el. lign.) — saa Tilsynet kan optræde raadgivende og vejledende for Hjemmene, samt

at der uarbejdes en fast Instruks for de tilsynsførende.

Endvidere tillader vi os i Anledning af Børnelovens Revision at udtale Ønsket om, at de forebyggende For-

anstaltninger i den kommende Lov maa faa en mere fremtrædende Plads, end de hidtil har haft. Vi kunde ønske os, at der i Købstæderne oprettedes saa mange Vuggestuer og Smaabørnsasyls eller Børnehaver, at alle de Forældre, som ønsker det, mod en ringe Betaling kan anbringe deres Smaabørn der.

Vi foreslaar endvidere som i høj Grad paakrævet, at der oprettes Fritidshjem med Læsestuer, Værksteder o. s. v. for de skolepligtige Børn, hvor disse Børn kan beskæftiges under Tilsyn og Vejledning og derved lære at bruge deres Fritid paa en nyttig Maade.

Desuden vil vi under de forebyggende Arbejde betone Nødvendigheden af, at der oprettes et tilstrækkeligt Antal Dagarbejdsskoler baade for Piger og Dreng; idet de faa Dagsarbejdsskoler, der nu findes, kun er for Drengene.

Da det har vist sig, at Antallet af Optagelseshjem og Opdragelsesanstalter ikke er tilstrækkeligt i Forhold til det stadig store Antal Børn, der skal fjernes fra Hjemmet, henstiller vi derfor, at der oprettes saa mange af disse Institutioner, at en hurtig Forretningssgang kan finde Sted, hvilket jo maa siges at være Betingelsen for et virkeligt frugthringende Arbejde for disse Børn.

Vi slutter os endvidere til Tanken om at adskille Hvervet som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne fra Hvervet som Formand i Overværgeraadet, en Adskillelse, forekommer det os, at alene Tilsynets Omfang gør nødvendig, og vi ønsker udtrykkelig at betone, at det i Loven fastsættes, at Kvinder kan faa Adgang til disse Embeder.

Da vi finder, at det er af den største Betydning, at der i alle Værgeraad Landet over sidder Kvinder, tillader vi os at anmode om, at denne Betragtning maa blive gennemført fuldt ud, saaledes at det sikres, at der i alle Værgeraad kommer til at sidde mindst en Kvinde, ligesom vi ønsker, at det i Lovforslaget udtrykkelig betones, at alle Lovens Stillinger og Embeder kan besættes med Kvinder.

Ærbødigst

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne
Julie Arenholt,
fungerende Formand.

København d. 20. Februar 1919.
Studiestræde 49.